

Britse en Canadese Scoutingburen

De Canadezen

De rol die het Eerste Canadese Leger speelde tijdens de Bevrijding van ons land in 1944/1945 werd al vermeld in deel 1 van deze serie artikelen.

Ten gevolge van de Koude Oorlog en de oprichting van de NAVO in 1949 keerden ook de Canadezen in 1951 weer terug naar West Europa. Aanvankelijk werd de landmacht gelegerd rondom Hannover, Hameln en Hohne in de Britse Zone. In 1953 werden de onderdelen overgeplaatst naar het Noordoostelijke gedeelte van het Duitse Roergebied nabij of in de steden Soest, Iserlohn, Werl en Hemer. Hier namen zij de Britse bases over.

In juli 1954 besloot de Canadese Regering dat zij, in verband met de gezinshereniging, voor de in Europa gelegerde manschappen de verhuiskosten voor haar rekening zou nemen en dus konden de officieren, onderofficieren en manschappen hun gezinnen laten overkomen. Voor het grondleger kwamen 1400 - overgenomen van de Britten - en voor de luchtmacht 1814 geheel gemeubileerde 'Married Quarters' beschikbaar, Tevens werden in de garnizoenen scholen geopend. Uiteraard ontstonden ook hierdoor Scoutinggroepen. De groepen in het Roergebied verenigden zich in het **Red Patch District**, met het Hoofdkwartier in Soest. De groepen behorende bij de Luchtmachtonderdelen. In het Zuiden vormde men het **Maple Leaf District** met het Hoofdkwartier in het Franse Metz.

Uiteraard was er nauwe samenwerking tussen de British Scouts in West-Europa en de Canadese districten.

Red Patch District

1914 – 1918 & 1939 – 1947

1st Red Patch District

2nd Red Patch District

Het Canadese leger dat in de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) in Frankrijk – aan het Somme Front – streed droeg de 'Red Patch' als embleem op de boven mouw. Het Eerste Canadese leger, dat in Normandië landde op 6 juni 1945, gebruikte dit embleem opnieuw evenals de landmachteenheden die in 1949 in NAVO verband weer naar West-Europa kwamen.

Het Scoutingdistrict in het Roergebied koos de naam en het embleem dat men op de shirts droeg. Het districtsinsigne kende diverse uitvoeringen en werd later voorzien van de Bever met het woord Canada.

DISTRICT HEADQUARTERS THE BOY SCOUTS ASSOCIATION

C. A. P. O. 5050, FORT HENRY
CDN. ARMED FORCES, EUROPE

"BE PREPARED"

Briefhoofd van het Red Patch District

Maple Leaf District

Behalve de Canadese landmacht kwam ook de Royal Canadian Air Force weer naar West-Europa. Het Hoofdkwartier werd gevestigd in de Franse stad Metz in Elzas-Lotharingen. De squadrons werden gelegerd op de Franse vliegvelden Marville en Grostenouin in de Elzas en bij de plaatsen Zweibrücken, Baden- Solingen en Lahr aan de Duitse kant van de Rijn. Toen in 1954 ook het personeel van de RCAF hun gezinnen meebracht ontstonden op en om alle 'Married Quarters' en de scholen ook Scoutinggroepen, die werden verenigd in het Maple Leaf District. Ook dit district onderhield contacten met BSWE Fieldcommissioner Harry Oliver en via hem met het Nederlandse Scouting. Enkele van hun troepen hielden hun zomerkampen op Gilwell Ada's Hoeve in Ommen, op Gilwell St. Walrick bij Nijmegen en op het Buitencentrum van het NPV District Amsterdam bij Velsen/IJmuiden alwaar de 1st, 3rd en 4th Canadian Maple Leaf troepen kampeerden in de jaren 1956 tot 1958. Waar zij ook werden bezocht door Harry Oliver.

1ST CANADIAN MAPLE LEAF

In 1967 besloot Generaal Charles de Gaulle, toen President van de Frans Republiek, uit de NAVO te treden en moesten de Canadese luchtmachtbases in Noordoost Frankrijk gesloten worden. De squadrons en de gezinnen werden verplaatst naar door de Fransen ontruimde luchtmachtbases in het aangrenzende Duitse gebied. Zo werd ook het Maple Leaf District verplaatst.

The Red Patch District en Amsterdam

Zo kon het gebeuren dat Harry Oliver, de BSWE Fieldcommissioner in de vijftiger jaren de leden van het Red Patch Districtsbestuur mee nam tijdens één van zijn vele bezoeken aan het Amsterdamse Districtsbuitencentrum bij Velsen. In de zomer van

1958 bracht men een weekend door op het terrein en men was zeer enthousiast. Ter plekke besloot men in 1959 een districtszomerkamp op het kampeerterrein te houden. En zo kwamen er in de zomer van 1959 zeven troepen – ca. 250 man – naar Velsen. Onder leiding van de districtscommissaris Major Ray Savoie, een jurist

Het konvooi van 7 militaire bussen en vele vrachtauto's en personenauto's. van de grens af werden ze begeleid door leden van de Koninklijke Marechaussee op motoren en vanaf de Haarlemmermeer voorafgegaan door een auto van de Velsse Politie. Het konvooi trok veel bekijks van de plaatselijke bevolking.

Aangetrokken door dit kamp, kampeerden er veel weekendkampeeders uit Amsterdam, Haarlem en de Zaanstreek. De Bevrijding van mei 1945 lag nog vers in het geheugen en de Canadezen waren zeer populair. Dit bleek te meer toen tijdens het tweede weekend een Canada-Holland Dag werd gehouden. Weer fietsten vele Amsterdammers, Zaanse en Haarlemmers naar het terrein. Toen de Amsterdamse Districtsmarsband zijn optreden begon, stroomde ook de bevolking van de aangrenzende buurt weer toe, al of niet in het bezit van een wandelkaart voor het landgoed 's-Heerenduinen. De dag werd besloten met een groot kampvuur met vele bezoekers. De gehele leiding van het District Groot Amsterdam, de Canadese Ambassadeur met stafleden uit Den Haag, de Opperbevelhebber van de Canadese Red Patch strijdkrachten met leden van zijn staf, leden van de Afdeling Buitenland van het Nationale Scouting Hoofdkwartier van de NPV in Den Haag en vele anderen waaronder ook de eigenaar van het landgoed Baron van Tuyll van Serooskerken met familieleden.

Het einde van BSWE en de Canadese districten

Toen in de jaren 1988/1989 met de val van het IJzeren Gordijn en de Berlijnse Muur een einde kwam aan de Koude Oorlog tussen Oost en West konden de NAVO militairen uit West-Duitsland en andere West-Europese landen teruggetrokken worden. De Canadese grond troepen (in 1994) en hun luchtmacht (in 1993) keerden terug naar Canada. Waarmee ook een einde kwam aan de twee Canadese Scouting districten in Europa.

Ook de Britse luchtmacht en grondtroepen werden grotendeels terug getrokken. Toch bleven hier en daar er nog enkele Canadezen en Britten achter, bv. zij die betrokken waren bij de AWACS vliegtuigen gestationeerd op de luchtbasis Geilenkirchen, vlak over de Nederlands Duitse grens bij Schinveld. Zo bleef de Canadese 1st Geilenkirchen ook nog actief van 1994 tot ca 2004. Hiervan waren ook jongens lid waarvan de vaders dienden op het NAVO hoofdkwartier in het aangrenzende Brunssum.

© Piet J. Kroonenberg. Amsterdam, juli 2009.